

Edgar Cantero

Vallvi

Glossari de l'autor

Proa

PROA
Col·lecció Beta

Primera edició: juny del 2011

© 2011 Edgar Cantero

Drets exclusius d'aquesta edició:
Raval Edicions SLU, Proa
Peu de la Creu, 4
08001 Barcelona
www.proa.cat

ISBN: 978-84-7588-252-9
Dipòsit Legal: B-17.632-2011
Composició: Edilínia, SL
Impressió: Reinbook

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, comprenent-hi la reprografia i el tractament informàtic, o la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Sumari

<i>són les dotze</i>	11
<i>una hora abans / dues hores després</i>	25
<i>dissabte al matí</i>	37
<i>dissabte a la nit</i>	57
<i>matinada</i>	91
<i>l'endemà</i>	98
<i>més tard</i>	109
<i>24 hores després</i>	114
<i>après-midi</i>	124
<i>The mindblastingly awesome Merry Men</i>	311
<i>dilluns a la nit</i>	139
<i>marts</i>	158
<i>14:19</i>	171
<i>al cap d'una estona</i>	180
<i>mercs</i>	200
<i>una el·lipsi mes tard</i>	208
<i>vuit hores després</i>	222
<i>jous</i>	225
<i>migdia</i>	229
<i>sis mesos després</i>	239
<i>el dia següent</i>	279
<i>immediatament</i>	287
<i>vends</i>	289
<i>capvespre</i>	300
<i>crescendo</i>	305

<i>final</i>	322
<i>setembre</i>	347
<i>glossari</i>	355

Tot això és meticulosament real.

Motivació, inspiració i contribució:
Les rivières pourpres (Grangé + Kassovitz),
Junky, Queer, The Naked Lunch, La muerte y
la brújula, F#A#∞, Levez Vos Skinny Fists
Comme Antennas to Heaven, On the Road,
Sleepy Hollow (Burton), American Caesar,
Elastica (Elastica), Get the Freebies,
Batman Begins, Bioshock, & The Hobbit.

Thanks to Beefeater & Oreos.

BIP
BIP
BIP
BIP
BIP
BIIIIIIIP

són les dotze

[*SINTONIA CAPÇALERA INFORMATIUS.*]

«Ràdio Catalana. Notícies».

LOCUTORA

Bona nit; l'alcalde de Barcelona, Xavier Trias, no està obligat a fer públic l'origen de les donacions privades que van finançar la seva candidatura. El seu cap de campanya, Abel Ascó, ha respost així a les crítiques de l'oposició en una tertúlia al programa *El matí a Ràdio Catalana*.

[*TALL d'una discussió radiofònica, ben encesa.*]

ABEL ASCÓ

No tinc cap obligació de respondre això!

RIVAL

Nega que la seva victòria l'han comprada grups de pressió que decidiran la postura de l'Ajuntament respecte al túnel d'Horta?

ABEL ASCÓ

Això sí que l'hi puc respondre: ningú no ens ha comprat la victòria.

LOCUTORA

En l'àmbit internacional, avui s'ha inaugurat el transvasament

francohelvètic que abastirà amb aigua suïssa el departament francès del Jura, gairebé cinc mesos després de l'accident a la planta depuradora que va deixar sense aigua corrent part del Franc Comtat. Una explosió d'origen incert, ho recordem, va destruir les instal·lacions al setembre i va provocar un total de quaranta-un morts.

I obrim plana de successos: suïcidi ha estat el dictamen dels criminalistes que investiguen la mort, ara fa un mes, de Lluís Rourà, regidor de districte de Sarrià-Sant Gervasi. El veredicté ha aixecat una gran controvèrsia en els cercles propers a Rourà, i els familiars han arribat a parlar de corrupció policial.

[*TALL: De fons, un grup de manifestants increpen algú altre al carrer; una dona parla en primer terme.*]

DONA

És una hipòtesi absurda. Tothom que conegués el Lluís ho sabia, i tothom que hagi estat en aquest barri pot imaginar per què no volen investigar-ho. Han de pujar fins aquí per entendre la veritat.

LOCUTORA

Rourà, descendent de la dinastia històrica de polítics i empresaris catalans, va caure daltabaix d'un pont damunt les vies dels Ferrocarrils de la Generalitat.

[*SEPARADOR.*]

Els esports.

LOCUTOR

Guardiola ha decidit excloure Henry de l'onze de demà al partit contra el València. En bàsquet, el DKV Joventut ha guanyat in

extremis el Ricoh Manresa amb un triple de Ricky Rubio al penúltim segon per 82 a 81.

LOCUTORA

Pel que fa al temps, la nit serà freda a tot el territori amb xàfecs aïllats; demà el dia romandrà gris, anticipant el temporal de fred que s'espera per dilluns. Fins aquí les notícies; més informació al butlletí de la una.

[*CUA D'INFORMATIUS.*]

[*JINGLE de l'emissora.*]

«Escolteu Ràdio Catalana. La ràdio catalana».

[*SILENCI.*]

PRESENTADORA

Bona nit. Ja som dissabte, 24 de gener de 2009. Nit de cap de setmana. Nit de descans. Nit d'afluixar-vos el coll de la camisa, prendre unes copes... Riure amb els amics... Una estona de música, suar una miqueta, i després... explorar els voltants... Mirades que es creuen, somriures còmplices... Tantes possibilitats per a una vetllada perfecta. Nosaltres us n'ofereim una, la de cada divendres a la mitjanit: Cultura catalana.

[*SINTONIA DEL PROGRAMA: Quartet en mi menor, de Pau Casals.*]

«*Cultura catalana.* Amb Marga Molins».

[*Continua la sintonia de fons.*]

PRESENTADORA

Passen uns minuts de la mitjanit. La gent surt, o es prepara per sortir... Perquè els joves surten cada cop més tard, us hi heu fixat? Deu ser que triguen cada cop més a arreglar-se. De fet, avui –perdoneu la digressió– avui arribava a l'emissora a dos quarts d'onze i m'he creuat amb unes noies així... no sé com dir-ne, una mica... *pancs*, o alguna cosa així, tan empolainades, amb tants accessoris, que he pensat, «a quina hora deuen haver començat a posar-s'ho, tot això?». Una, per cert, duia un aro al nas, i he pensat que, quan jo tenia la seva edat, no se m'hauria acudit mai de posar-m'hi res, al nas. Perquè... noia, i el dia que tens mocs? No és molt incòmode, tenir mocs i aquella cosa al mig quan et moques? El nostre convidat, que és molt jove, a veure si ens dóna un altre punt de vista: tu no trobes que ha de ser una molèstia?

CONVIDAT

Imagino que, quan tenen mocs, s'ho treuen.

PRESENTADORA

Ah, s'ho treuen? Vols dir que un pírcing d'aquests es pot posar i treure?

CONVIDAT

Sí; és com les arracades que porta vostè: el forat està fet i t'hi pots posar algo o no.

PRESENTADORA

De tu, home, tracta'm de tu!

CONVIDAT

Perdó.

PRESENTADORA

[*Riu.*] Mira, ves per on, així que els pírcings es poden posar i treure; doncs molt bé, una cosa més que sabem. I més que n'aprendrem, des d'ara i fins a les tres de la matinada; fem-ne una repassada.

[*SINTONIA SUMARI: Adagio sostenuto-presto de la Sonata núm. 9 per a violí de Beethoven.*]

Avui, a més de parlar amb el nostre convidat, nosaltres també sortirem. Anirem de concert, al Palau de la Música, on s'estrena el cicle d'òpera amb la interpretació d'*El convidat de pedra*, d'Aleksandr Dargomijski; la nostra reportera, l'Esther, recollirà les opinions del públic a la sortida. I parlarem de música africana amb la cantant de Ghana Afur Lamsu, que ens presentarà el seu nou disc, *Sons de la terra blava*.

[*CUA DE SINTONIA.*]

[*MÚSICA: Banana Boat Song, versió de Harry Belafonte a la banda sonora de Beetle Juice.*]

PRESENTADORA

Edgar Cantero, bona nit. Bona nit.

EDGAR (fins ara, CONVIDAT)

[*S'escura la gola.*] Bona nit.

PRESENTADORA

L'Edgar té vint-i-set anys i és un escriptor i dibuixant de còmics nascut a Barcelona. Imagineu un jove aspirant a escriptor que un dia descobreix que la font de la seva inspiració és una persona que només ha vist al cine, que no ha conegut mai, que viu a més de cinc mil quilòmetres i que es diu Winona Ryder. Doncs

aquest és el punt de partida d'aquesta novel·la que l'Edgar ens presenta avui i que té un títol molt suggeridor: *Dormir amb Winona Ryder*.

Edgar... Per què Winona Ryder?

EDGAR

Eh... Bueno, no la vaig triar jo. No conscientment, almenys. És tal com s'explica al llibre.

PRESENTADORA

Ens ho pots explicar, per a aquells que no l'hagin llegit?

EDGAR

Doncs... Bueno, vaig somiar un conte, i la cara d'un personatge em va quedar gravada, i després vaig descobrir que era la Winona Ryder.

PRESENTADORA

I... per què Paul Weller?

EDGAR

Què li passa, a Paul Weller?

PRESENTADORA

Per què t'agrada Paul Weller?

EDGAR

Eh... Suposo que heu mirat el meu blog a internet, però el blog és compartit amb dos col·legues, s'ha de mirar la signatura de cada entrada.

PRESENTADORA

Ah, pot ser...

EDGAR

És a l'Alberto a qui li agrada Paul Weller.

PRESENTADORA

Vaja, doncs ens hem equivocat, aquí, però tant és. En fi, el llibre està basat en una novel·la de Borges, que es diu *El acercamiento a Almotásim*, de 1941...

EDGAR

Bueno, un conte. Se li va acudir la novel·la, però només va escriure'n una ressenya en forma de conte.

PRESENTADORA

Exactament; i en la novel·la tu relates el viatge que comença a Vallvidrera i acaba als Estats Units.

EDGAR

Vidreres. A la Selva. No Vallvidrera.

PRESENTADORA

I escolta, «un jove aspirant a escriptor»... Quant hi ha d'auto-biogràfic, a la teva novel·la?

EDGAR

Una mica.

PRESENTADORA

Però tu has fet aquest recorregut? Des de Vallvidrera fins a—

EDGAR

Vidreres. Sí, de Vidreres a Nova York, sí. Ho he fet.

PRESENTADORA

I a més, el narrador és un autor jove, com tu, molt desvergonyat, provocador... És ben bé la teva semblança.

EDGAR

No, en realitat és... força exagerat. Jo no podria protagonitzar una novella; el prota és més... més enginyós que jo, més llançat que jo...

PRESENTADORA

Home, però tu mateix ets bastant atrevit.

EDGAR

No, no gens.

PRESENTADORA

No gens? Home, te'n vas a Nova York, tu sol, a trobar Winona Ryder, parlant amb desconeguts... Has de ser molt extravertit.

EDGAR

Però allò és Nova York. És... No és real. Allà parlava amb la gent perquè era com ser el meu personatge en una pel·li. En realitat no sóc així. No m'agraden els estranys. De fet, no parlo mai amb ningú, em poso molt nerviós.

PRESENTADORA

Home, no em diguis això! No us el cregueu! Si el veiéssiu des de casa, no us el creuríeu! Amb aquesta imatge, així, tan transgressora... Clar, ara la gent no et veu, però tu ets una mica... *panc*, no?

EDGAR

No sóc punk. Només vesteixo així perquè les punkis de Gràcia se m'acostin. I no funciona.

PRESENTADORA

Però a veure, aquí ens hem documentat, i tinc un article d'un diari on diuen que ets un iconoclasta...

EDGAR

No ho sóc.

PRESENTADORA

Home, el teu llibre trenca totalment amb la narrativa catalana actual, no?

EDGAR

No ho sé, no he llegit la narrativa catalana actual.

PRESENTADORA

Doncs això mateix ja és iconoclasta.

[...]

EDGAR

Jo... No sé, només escric el que em fa gràcia a mi, el que crec que divertirà els meus amics.

PRESENTADORA

Els teus amics, aquesta galeria de personatges que surten al llibre –parlo de creadors de fanzines, un cantant de heavy metal, un productor de cinema–, tota aquesta gent són els teus amics de debò?

EDGAR

Tots aquests que has dit no, però, sí, bueno, molts amics meus hi surten, a la novel·la: l'Héctor i Hache, la Ruth, en Gibert, el Ferran...

PRESENTADORA

I ells ho saben, que hi surten?

EDGAR

La majoria, sí.

PRESENTADORA

I, naturalment, hi ha una persona en concret per qui t'he de preguntar: una noia molt especial... de cabells curts i negres... Ho sap, ella, que li has dedicat un llibre?

[...]

Edgar?

EDGAR

No, no ho sap.

[...]

PRESENTADORA

Llàstima. Però, tot i això, no podem perdre l'esperança, no? Amb la repercussió que està tenint el llibre, tard o d'hora...

EDGAR

No crec que tingui tanta repercussió.

PRESENTADORA

Home, els premis, per exemple, el Ciutat de Badalona, o el Premi Crexells que et van donar aquest any, tot això no et sembla prou repercussió?

EDGAR

No gaire.

PRESENTADORA

«No gaire»?!

EDGAR

O sigui, són diners, i tal, i està bé, però... un premi només vol dir que t'ha llegit un jurat. O el que selecciona les quatre o cinc obres que llegirà el jurat.

PRESENTADORA

Però el Crexells és el premi a la millor novel·la en català de l'any!

EDGAR

Un dels tres premis diferents que es donen a la millor novel·la en català de l'any. Dels altres dos no m'han dit res.

PRESENTADORA

Home, però que els volies tots tres? Ets molt ambiciós!

EDGAR

No, jo no vull res, només vull dir que és una qüestió de caure-li en gràcia a un jurat, i és tan arbitrari guanyar un dels tres premis com no guanyar-ne cap.

PRESENTADORA

Home, has agradat a molts crítics, això és important.

EDGAR

Però són crítics, m'és igual. Preferiria agradar-li a la gent normal.

PRESENTADORA

[*Riu.*] «Gent normal»! Apa aquí! Ja ha deixat anar la primera, l'heu sentit? [*Continua rient.*]

EDGAR

N-no ho deia en aquest sentit...

[*S'esvaeix la veu; puja el volum de la música: Wild Wood, de Paul Weller.*]

PRESENTADORA

Estem parlant amb Edgar Cantero, autor de *Dormir amb Winona Ryder*, premi Ciutat de Badalona, editat a Proa... Ara n'estem fent publicitat, veus? Alguna noia punki que sigui a casa escoltant la ràdio a aquesta hora dirà: mira, aquest noi que parla, m'agrada!

EDGAR

[*Fluix.*] Si és a casa un divendres a la nit, tan punki no serà.

PRESENTADORA

Com, perdona?

EDGAR

No, res.

PRESENTADORA

És que no t'he sentit perquè acaba d'entrar a l'estudi el nostre expert en literatura, Sebastià Serradura; Sebastià, bona nit.

CRÍTIC

[*Sospir cansat al seure.*] Bona nit.

PRESENTADORA

Què tal el cap de setmana, com prova?

CRÍTIC

Home, normal, ara per ara. Encara sóc «gent normal», espero.

PRESENTADORA

[*Rient.*] Sí, jo també ho espero! El Sebastià ens ajudarà a aprofundir una mica en l'obra de l'Edgar, oi que sí?

CRÍTIC

Sí, bé, jo tenia dues preguntes per a l'Edgar Cantero, si em permetes.

PRESENTADORA

I tant, endavant.

CRÍTIC

Doncs, la primera: Harold Bloom va escriure que el creador, a fi de donar forma a una novel·la, ha d'actuar com un Èdip, és a dir, matar el pare i casar-se amb la mare. El pare literari, s'entén. Aleshores, jo li volia preguntar a l'Edgar Cantero: tu has matat Borges?

[...]

[...]

[...]

EDGAR

Pots... reformular la pregunta sense ficar-hi pel mig Èdip, ni Bloom, ni cap cosa rara?

CRÍTIC

Bé, el que volia dir, si tant et desconcerta Harold Bloom, d'una manera més planera, és... Continuaràs llegint Borges?

EDGAR

Doncs... suposo que sí.

CRÍTIC

Creus que tornaràs a imitar Borges?

EDGAR

No ho sé.

PRESENTADORA

Però tornaràs a escriure, això segur.

[...]

Edgar? Tornaràs a escriure?

[...]

EDGAR

No ho sé.

una hora abans

Haviem quedat a l'Amigo a les onze, per sopar alguna cosa abans de les birres. L'Alberto aparcava la Vespa a la cantonada quan vaig arribar-hi; els altres tres ja eren dins. L'Amigo és un kebab a Gràcia; no ben bé un bar, sinó una cuina molt gran, tota enrajolada i amb llum halògena i l'avi en un racó, sota el turbant, com un bolet mirant la tele. La beguda va a preu de basar i no et donen got. El Guille, el Mike i el Jordi bevien cervesa a la taula de sempre, vora el vidre que mira al carrer Montmany. L'Amigo era al costat d'un Renault 4 de color groc que feia anys que hi estava aparcad. Ara ja no hi és. Veus, per això no voto el Trias.

Xoquem les mans i l'Alberto i jo anem a demanar. Dúrum + patates + llauna = 5,49 €. L'Alberto em pregunta:

—¿Tú no tenías una entrevista en la radio?

—La tengo. He dicho que me manden el taxi aquí. Con suerte se perderá por el camino.

—¿Estás nervioso?

—No. Es siempre lo mismo, como cuando me examinaban en la uni, pero al revés: yo me he leído el libro, y el que hace las preguntas, no.

—¿No se leen el libro antes de entrevistarte?

—No tienen tiempo. Siempre lo tienen encima de la mesa y han preparado las preguntas que se pueden deducir de la cubierta. Cuando toca hablar de mí, ponen a Harry Belafonte. El de la banda sonora de *Beetle Juice*. Leen en voz alta una sinopsis, que casi la han cortado-pegado de la contraportada, y la primera pregunta siempre es: ¿Por qué Winona Ryder? Ya me lo tengo aprendido.